

தமிழின் வழவாங்கள்

புலவர் செந்துறைமுத்து

CHANCHIVE

Danmarksgade 10
7500 Holstebro
Danmark

30-12-93

**திருமகள்
நிலையம்**

237835670

Holstebro Bibliotek

PRINTING HOUSE, MADRAS-178

1. தோற்றுவாய்

“தமிழன் தன் மொழியைக் காத்தளிப்பது போல, வேறொரும்தம் மொழியைக் காத்தளிப்பதையோ, தமிழ்ப் புலவர் தம் மொழியைப் போற்றுவது போல, வேறொருவன் கியத்திலும் யாரேனும் தம் மொழியைப் போற்றுவதையோ கண்டிலேன். சேக்கிழாரை விரித்துப் பார்ப்பின், அவர் தமிழ் எனும் சொல்லைத் தம் செய்யுளில் அமைக்க வேண்டுமெனின், அதற்கு அடை இல்லாமல் எழுதப் பின் வாங்குவர்; செந்தமிழ், இன்றமிழ், வண்டமிழ், தண்டமிழ், அருந்தமிழ், செழுந்தமிழ், தீந்தமிழ், உயர்ந்தமிழ், கோதித்தமிழ், தேன் பொழியும் செந்தமிழ் என்றெல்லாம் யாழினும் ஒனிதிகைப்பர். இனி தேவாரங்களைப் பாடினார் எனும் பொருளில், ‘தமிழ் பாடியதைந்தார்’, ‘தமிழ் மாலைகள் சாற்றினார்’ என்று அப்புலவர் கூறுவதை யார்தான் நினைந்து நினைந்து இன்புற்றிவர்? மெலும், திருமலர், ‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனை, தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே’ என்று கூறுவது போலெல்லாம், பிற மொழிப் புலவர் தம் மொழியைப் போற்றிக் கூறியதாகத் தெரியவில்லை’ என்பார் தனி நாயக அடிகளார்.¹

அறிஞர் தன்னாயக அடிகளாரின் இத்துணியை, பொருளுரையாகாமற் போவதின்றி, தெனிலும் இனிய செழுந்தமிழ் தோன்றிய நான் உதாட்டுப் புலவர்களும் புரவலர்களும் அதனைப் போற்றியும் புகழ்ந்தும் வாழ்த்தியும் வளர்த்து

1. ‘தமிழ்த்தாகை’, 1962. பக். 5

தும் வருகின்றனர். சங்கப் புலவர்களும், சேக்கிழார் திருமுலர் போன்ற சமயப்பெரியார்களும் தமிழினிடத்திற் தீராக் காதல் கொண்டு போற்றி வளர்த்தனர்: வாழ்ந்தி மகிழ்ந்தனர்.

“உயர் மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஓன் தீந்தமிழ்” என்று மணிவாசகப்பெருமானும், “அடிமலர் பரவத் தமிழ்ச் சொலும் வடசொலும் தான்நிழல் செர” என்று ஞான சம்பந்தப் பெருமானும், “தமிழ் எனும் அளப்பரும் சலதி”, “தழல்புரை சுடர்க் கடவுள் தந்ததமிழ்”, “நீண்டதமிழ்” “என்றுமுள தென்தமிழ்”, “வண்டமிழ் உடை தென் திசை”, “சமிழ் நிகர் நறவமுடி”, “தண்ட விற்ப் பசந் தென்றல்” என்றெல்லாம் கம்பநாடரும், “சைந்தமிழ்ப் பின் சென்ற பச்சைப் பசுங்கொண்டலை”, “மலூர மொழுகிய தமிழ்” என்று குமரகுரு பரசுவாமிகளும், “முத்திக்கும் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான முத்திக்கனிய யென் முத்தமிழே”, “இருந்தமிழே” என்று தமிழ்த் தூதாசிரியரும் போற்றியுலக்க, தமிழ் முனிவர் பரஞ்சோதியார்,

“தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும், முதலை உண்ட பாலனை அழைத்ததும், எறும்பு பெண்ணுருவாக் கண்டதும், மறைக்கத வினைத் திறந்ததும் கண்ணித் தண்டமிழ்ச் சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றிர்”

என்று தமிழின் தெய்வ நலத்தை, அற்புதத் திறத்தைப் போற்றி வியக்கிறான்.

தமிழ் வாழத் தாம் வாழ்ந்த சங்கப் புலர்களுள் தலைமைப் புலவராய நக்கீரனார், அருந்தமிழிடைத்தே ஆராக் காதல் கொண்டு, அதன் தெய்வத் திறத்தினைப் புலப்படுத்திய தெய்வநலப் புலவராவார். அவர் மதுரைப் பட்டிமண்டபத்தே வீற்றிருக்குங்கால், மண்டபத்தின் எதிரே வந்து தமிழ் பழித்த குயக்கொண்டானே.

என
கள்
உப
திப

என
பல
புல

தப்
வள
இரு
பின்
பே
பா
வின
“இ

“முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி
பரண கபிலரும் வாழி—முரணிய
ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோக் ருயக்கோடன்
ஆனந்தஞ் சேர்க்குவா கா!?”

எப்பாடி, மாளச் செய்ய, அது உண்ட ஓனைய சங்கப் புலவர்
1, அவனது அறியாலைக்கு இரங்கி அவனை மன்னித்து,
நின்பெற்றெழுமாறு செய்தருள வேண்டவே, மீண்டும்
அது சினம் நீங்கப் பெற்று, அவனிடத்தே மனமிரங்கி,

“ஆரியம் நன்று தமிழ்தீ தெனவுரைத்த
காரியத்தால் காலக்கோட் பட்டாணைச்—சீரிய
அந்தண் பொதியின் அகத்தியனார் ஆணையினர்
செந்தமிழே தீர்க்ககுவா கா!”

எப்பாடி, அவனை உயிர் பெற்றெழுச்சு செய்தார் என்னும்
மறைய வரலாற்றுச் செய்தி, அவரது பெருந்தமிழ்க் காதலைப்
பெரிப்படுத்துவதாய்.

இங்ஙனம் பழங்காலத்தே தொடங்கிய தமிழ்க் காதலும்
விழைப் போற்றி வளர்க்குந் திறமும் காலந்தோறும்
பார்க்கு வந்து, இக்காலத்தும், “எத்திசையும் புகழ் மணக்க
கந்த பெருந்தமிழணங்கே” என்று பேராசிரியர் சுந்தரம்
புணையாரும், “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி
பால் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்று ஆமர கவி
ரதியாரும், “தமிழினிய தெய்வமே மொழிகள் குலத்தனி
யாக்கே” என்று நாவலர் பாரதியாரும், “கன்னல் தமிழ்”,
“புன்பத் தமிழ்”, “ஓண் தமிழ்”,

“வையகத்தில் இணையிலாத
வாழ்வு கண்ட தமிழ் மொழி
வானகத்தை நானிலத்தில்
வரவழைக்கும் தமிழ் மொழி
பொய் அகந்தை புன்மையாகவும்
போக்க வல்ல தமிழ் மொழி

புண்ணியத்தை இடைவிடாமல்
எண்ணவைக்கும் தமிழ்மொழி”

என்றெல்லாம் புரட்சிக்கவி பாரதிதாசனாரும் தமிழ்க் காதலர்களாக நின்று தகவுறப் போற்றி யுவக்கின்றனர்.

அறிவியல் நெறியின் ஆராயும் ஆய்வாளர்கள் சிலர், தமிழ் ஒன்றினையே உணர்ந்த புலவர்கள், உலக மொழிகளுள் தமிழே மேலானது எனப் போற்றுதல் எங்ஙனம் பொருந்துவதாகும் என்பர். இவர்களது ஐயம் இயல்பின்பாற் பட்டதேயாம். ஆயின், அமரகவி பாரதியும், நாவலர் பாரதியாரும் தமிழ் ஒன்றினை மட்டும் உணர்ந்தவர்களல்லர்; ஆங்கிலம் வடமொழி முதலிய பிற மொழிகளையும் உணர்ந்த பேரறிஞர்களாவர். புரட்சிக் கவியாரும், பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையாரும் பிறமொழிப் புலமை நலம் பெற்றவர்களே. எனவே, அறிவியல் நெறி ஆய்வாளரின் ஐயம் வேண்டுவதொன்றன்று.

இங்ஙனம் பண்டைய சான்றோர் முதல் இன்றைய அறிஞர்கள் வரையிலான எல்லோரும், மொழிக் காதலர்களாக, மொழிநலம் பேணும் பெரிதீயர்களாக நின்று போற்றியு வக்கும் தமிழின் தனிப் பெரும் மாண்புகள் யாவை?

தொன்மை நலம்:

உலகத்தில் மக்களால் பேசப்படும் மொழிகள் ஒன்றாகுறைய ஆயிரம் என்று ஜேம்ஸ் (James) என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் கணக்கிட்டுரைப்பர். அவற்றில் எழுதவும், பேசவும் உள்ள மொழிகள் மிகச் சில. அவற்றில் இலக்கிய வளமுடையனவாயும், மக்களைச் சீர்த்திருத்தும் பான்மைடையனவாயும் உள்ள மொழிகள் ஏறக்குறைய பத்துப் பதினைந்து தென்பர் மொழி நூலார். அப்பத்துப் பதினைந்து மொழிகளுள் தமிழ் மொழி ஒன்றாய் நின்று விளங்குவதோடமையாது, அம்மொழிகள் அனைத்தினும் தொன்மை நலமுடைய

தாயும் விளங்குகின்றது எனத் துணிவு கொள்கின்றனர் மொழிநூலாய்வாளர்கள்.

“படைப்புக் காலத்தே முதன் முதலாகவுண்டாகிய மொழி நமது தமிழ் மொழியேயாகும். தமிழ் மொழியில் நின்றும் எத்தனையோ கிளை மொழிகள் தோன்றின. அந்தக் கிளை மொழிகளில் நின்றும் வேறு எத்தனையோ மொழிகள் பிறந்தன. ஆதியில் தமிழர் உலகமெல்லாம் பரவியிருந்த போது, தமிழ் மொழியும் பரவி நின்றது. பின் காலஞ் செல்லச் செல்ல ஒவ்வொரு இடத்திலும் வழங்கிய மொழிநிர்மது வேறு மொழி வடிவத்தை யடைந்தன. ஆனால், இக்கால உலகத்தினர் உலகத்து மொழிகளெல்லாம் தமிழிலிருந்து தான் உண்டாயிற்று என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக வில்லை. தென்னிந்தியாவில் வழங்கும் மொழிகள் மாத்திரம் தான் தமிழிலிருந்து உண்டாயின என்று சாதிப்பார்” என்பார் திரு. M E. வீரபாகுபிள்ளை அவர்கள்.

“வேத ஆரியர் நாவலந்தேயத்திற்குள் (இந்தியாவிடம் குள்) கால் வைப்பதற்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முந்திய பாபிலோனிய மொழியிலும், ஆரியம் என்னும் பேரே தோன்றுவதற்கு முவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முந்திய எகிப்து மொழியிலும், மறுக்க முடியாத தமிழ்ச் சொற்கள் அடிப்படையாயுள்ளன. ஆகவே, மேலையுலகில் (தோரா. கி.மு. 5000) முதன்முதலாக நாகரிகமடைந்த எகிப்து நாட்டு மொழியில், ஒரு சொல் இரு சொல் அல்ல, பல சொற்கள், அவையும் அடிப்படைச் சொற்கள், தமிழாயிருந்ததே தமிழின் தொன்மைக்குத் தலை சிறந்த இலக்கியச் சான்றாகும்” என்பார் திரு. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள்.

“திராவிடமொழிக் குடும்பத்தை, இந்தோ—ஐரோப்பிய மொழித் தொகுதிக்கும், சித்திய மொழித் தொகுதிக்கும் இடைப்பட்ட இணைப்பு அண்டாக மட்டுமின்றி சில

1. ‘தமிழும் தமிழரும்’, 1953, பக். 44.
2. ‘தமிழ் வரலாறு’, 1967, முன்னுரை, பக். 17.

வகைகளில், சிறப்பாகப் பகரப் (பதிற்) பெயர் பற்றிய வகையீடில், மாந்தன் மொழி வரலாற்றில் இந்தோ—ஐரோப்பிய நிலைக்கு முற்பட்டதும், சித்திய நிலைக்கு முற்பட்டதும், அவ்விரு குடும்பங்களும் ஒன்றிணைந்து பிரிந்து போனதற்கு முற்பட்டதான, ஒரு காலத்தின் நிலைமையைக் காட்டும் சான்றுகளுள் இறவாது எஞ்சி நிற்பவற்றுள் தலை சிறந்ததாகக் கருத இடமில்லையா?''¹ என வினவுவார் திரு. கால்டுவெல் அவர்கள்.

“பின் வருஞ் சொல் வரிசைகள், நாம் இலக்கண வொப்பீட்டினால் வந்த முடிவிற்கே, தனிப்பட்ட முறையில், தமக்குரிய அளவில் சான்று புகுகின்றன. அவ் முடிவாவது, திராவிட மொழிகள், சமஸ்கிருதத்துக்கு முற்பட்டதும் இந்தோ—ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்திற்குத் தாயாகக் கருதப்படுவதுமான அந்த இறந்துபட்ட மொழியோடு கொண்டுள்ள தொன்மையான மிக நெருங்கிய தொடர்புக்குறிகளைக் காட்டுகின்றன என்பதே”² எனத் துணிவு கொள் கின்றார் கால்டுவெல்.

“தமிழ் மொழியும் அதன் இலக்கியமும் என்று பிறந்தது என்றுணராத இயல்பினவாய், தமிழர் யாவரும் நிலைத்தின்புறுதற்குரிய தன்மைகளை யுடையவையாகும். தமிழின் தொன்மையைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் ஐயப்படவோ, குறைபாடடையவோ, தலை குனியவோ தேவையில்லை. தமிழ் மொழியும் எழுத்தும் பண்டைப் பெருமையுடைய நாகரிகங்களின் மொழிகட்கீடான பழமையுடையவை. தமிழ் இலக்கணத்தில் முதல், எழுத்ததிகாரத்தை ஆசிரியர்கள் எங்கும் பேசுவது அதன் எழுத்து மிகவும் பழமையான தென்பதனைக் குறிக்கவேயாகலாம். எனிப்திய, சுமேரிய, சிந்துவெளி நாகரிகங்கள் மிகத் தொன்மையானவை. மிகப் பழமையான எனிப்திய நாகரிகம் கி. மு. 5000—6000 ஆண்டுகள்

1. ‘திராவிட ஒப்பியல் இலக்கணம்’, சென்னைப் பதிப்பு, முகவுரை, பக். 10.

2. ‘திராவிட ஒப்பியல் இலக்கணம்’, பக். 565.

கட்டு முற்பட்டதென்பர். ஆனால், எகிப்தியர் தம் எழுத் தும் தனித்ததன்றென்றும் அந்நகு முந்திய (காரணமான) எழுத்துக்கள் ஏதோ கிழக்கே ஒரு நாகரிக நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கவேண்டுமெனவும், அந்நாடு சுமேரிய நாடாகவும் இருக்க முடியாதெனவும் கூறுவர். அப்படியானால் சுமேரியரைத் தவிர்த்து அத்தனை பழங் காலத்தில் கிழக்கே யிருந்து எகிப்து முதலிய நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள் தமிழர்களாகவே இருக்கலாம். தமிழரின் சொல் அமைப்புக்கள் சுமேரியரின் சொல்வமைப்புக்களுடன் பலவகையில் ஒத்திருக்கின்றன. ஆகவே, எகிப்தியருக்கும் எழுத்து முறையை உதவியவர்கள் தமிழராக இருக்கலாம். எழுத்தினைச் சொந்தமாகக் கொண்ட தமிழர்க்கு இலக்கியங் களுர் இருந்திருக்க வேண்டும். சுமேரிய மக்களிடம் இலக்கியங்கள் இருந்தமை புலனாகின்றது. இது. 5000-6000 ஆண்டு கட்டு முற்பட்ட வரலாறு. கி. மு. 3000—4000 ஆண்டு கட்டு முற்பட்ட சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் எழுத்துக்கள் தமிழர்தம் எழுத்துக்களுடன் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென ஹீராஸ் பாஇரியார் போன்ற சீரிய வரலாற்றறிஞர் கருதுகின்றனர். சிந்துவெளி எழுத்துக்களை இப்போது விளக்கத் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர். அஃது தமிழர்தம் எழுத்துக்களுடன் பெரிதளவு ஒத்திருந்தாலும் தமிழ் இலக்கியத்தின் 3000 ஆண்டுகளைப் பற்றிய வரலாறு நமக்கு ஓரளவு தெரியும். எப்படியும் ஆரியர்கள் இந்தியாவினுள் வருவதற்கு முன் இங்கு நாகரிகமும் தமக்கென எழுத்துக்களும் உடைய ஒரு சிறந்த இனம் இருந்தது என்பதில் இனியும் தடையிருக்க வேண்டியதில்லை. அங்கப் பொது இனக் குடும்பமாகவோ அன்றி அதன் ஒரு பிரிவாகவோ தமிழ் இனக்குடும்பம் அன்றிருந்தது என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆகவே, தமிழ் எழுத்தும் இலக்கியமும் 3000—5000 எனும் ஆண்டுகட்டு முற்பட்ட பழமையும் பெருமையும் உடையனவாகும்” என்பர் டாக்டர் திரு. மு. கோவிந்த சாமியார்.¹

1. 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு', ஆகஸ்டு 1969, முன்னுரை பக்.3-4.

இந்நகரம் மேலும் பல அறிஞர் பெருமக்கள் தமிழின் தொன்மையைப் புலப்படுத்திக் குறித்துள்ளனர். விழுமிய மொழி நூலறிஞர்கள் தமிழின் தொன்மை நலத்தை ஆய்ந்து உலகில் பிற மொழிச் சொற்களுக்குத் தமிழ்ச் சொற்கள் வேர்ச்சொற்களாயிருத்தலையும், உலக மொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுதலையும் உணர்ந்து, தமிழே உலகின் தாய் மொழி எனவும் துணிவர். இத்துணிகிறீசேற்ப உலகில் மாந்தரினம் தோன்றியதே கடல் கொள்ளப்பட்ட தென்னகமாகிய குமரிக் கண்டமே என்ற துணிவினை நிலநூல் வல்லாரும், வரலாற்று நூலாரும் குறித்துச் சென்றுள்ளனர். உலகில் மாந்தரினம் தோன்றியது நம் தென்னகத்திலேயே எனவும், பழங்கருவிக் காலத்திலேயே தமக்குப் பயன்படும் மொழியை மக்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் எனவும் வரலாற்று நூலார் துணிவு கொள்கின்றனர். 1

பண்டைத் தமிழகமாகிய குமரிக் கண்டத்தில் தோன்றிய தமிழ், கடல் கோட்கட்குப்பின் வடபால் இருந்த இந்தியா முழுவதிலும் வழங்கி வந்தது. உலகம் முழுவதும் பரவிச் சென்று வாழ்ந்த தமிழரால், உலக நாடுகளிலும்— உலகில் பிற மொழிகளிலும் தமிழ் இடம் பெறலாயிற்று. நாவலந்தேயமாகிய இந்தியா முழுவதும் தமிழ் வழங்கி வந்த ஞான்று, பிற இனத்தார் இந்தியாவில் வாழவில்லை. ஆரியர் இந்தியாவினுள் வந்த பின்னரே, ஆரியம் தமிழ் கலப்பினால் பல மொழிகள் தோன்றலாயின. இவ்வுண்மையினை, “ஆரியர்கள் இந்நாட்டுக்கு வருவதன் முன்னர் இமயம் முதல் குமரி வரை வழக்கிலிருந்த மொழி தமிழ்தான் என்பது நடு நிலை தவறாத ஆராய்ச்சியாளர் நூல்களால் அறியப்படும் உண்மையாகும். ஆரியம் தமிழோடு கொண்ட கலப்பின் பயனாகவே இன்று நம் பரத கண்டத்தில் நிலவும் மொழிகள் உருவாகி வளர்ந்துள்ளன. ஆதலின், இந்திய மொழிகளின் தந்தையாக ஆரியத்தையும் தாயாகத் தமிழையும் ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் உருவகப்படுத்திக் கூறுவர். ஆரியத்தைத்

1. Pre-Historic South India, Pages. 41, 42, 173, 178

தந்தை என அழைத்து அதற்கு முதன்மை கொடுப்பதாக எண்ணி மகிழ்ந்தாலும், இந்திய மொழிகளின் தாய் தமிழ் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டு விடுகின்றது. ஆரியமே இந்திய மொழிகளின் அன்னை என்ற கொள்கை உண்மைக்கு மாறப்பட்டது என்பது வெளிப்பட்டு விடுகின்றது¹ எனத் தெளிவுபடுத்துவார் டாக்டர். திரு. சி. இலக்குவனார்.

இவ்வண்மையினைப் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் குறிக்குங்கால்,

“சதுர்மறை ஆரியம் வருமுன்
சகமுமுதும் நினதாயின்
முதுமொழி நீ அநாதியென
மொழிகுவதும் வியப்பாமோ”

எனக் குறித்துக் காட்டுகின்றார். இதனை வெறும் மொழிப் பற்றுரை எனக்கருதவோ, கருதிப் புறக்கணித்து விடவோ வியலாது. இந்தியா முழுவதும் பரவி வழங்கி வந்த பழந் தமிழோடு ஆரியம் கலப்புற்றுப் பல்வேறு கிளைமொழிகள் உருவாயின என்பதும் உண்மையாம்.

இன்றைய வடஇந்திய மொழிகள், தமிழ்க்குழு மொழிகளோடு வேறுபட்டனபோல் தோன்றினும், தமிழ்மொழி அடிப்படையிலேயே அவை உருவாகி வளர்ந்துள்ளன என்பது நுணுகி ஆராய்வார்க்குத் தெள்ளிதிற்புலனாவதாகும்.²

உலக நாடுகளில் தமிழ்நலம்

கட்தோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய தமிழ்க்குடியினர், கிறித்து பிறப்பதற்குப் பலநூற்றாண்டு

1. ‘தெ. டிபா. மீ. மணிவிழா மலர்’ ‘காலப் போக்கில் தமிழ்’ சங்க காலம் வரை—சுட்டுரை, பக். 211, 212.

2. Studies in Dravjdan Philology, Pages 9—10

கட்கு முன்பே உலகில் பல நாடுகளுடன் தொடர்புகொண்டிருந்ததுள்ளனர். கி. மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலும், அதற்கு முன்பும் தமிழர் மேலை நாட்டாருடன் வாணிகத் தொடர்புகொண்டிருந்ததைக் கடைச்சங்கத் தொகை நூல்கள் உணர்த்துகின்றன.

கிரேக்க நாட்டின் ஒரு பகுதிக்கு அயோனியா (ionia) என்று பெயர். அயோனியக் கிரேக்கருக்கு அயோனியர் என்று பெயர். அந்த அயோனியர் என்ற பெயரையே தமிழர் தங்கள் இலக்கியத்தில், 'யவனர்' எனக் குறித்தனர். எனவே, யவனர் எனில் கிரேக்கர் என்பது பொருளாகும்.

உரிமை வாழ்வு பெற்றிருந்த யவனராகிய கிரேக்கர், பிற்காலத்தே அயல்நாடாகிய இத்தாலி நாட்டுக்கு சீழடங்கி வாழ்ந்தனர். இத்தாலி நாட்டின் உரோம சாம்ராச்சியம் ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்றிருந்தது. யவனராகிய கிரேக்கர் கல்வி, கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கியதோடு, கப்பற்படைகளையும் வைத்திருந்தனர்.

யவனராகிய கிரேக்கரும், உரோமரும், கிறிந்து பிற்பதற்கு முன்பே தமிழருடன் வணிகத் தொடர்புகொண்டு, கி. பி. 3-ம் நூற்றாண்டு வரை வாணிகம் புரிந்தனர், இதனை,

“யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னெடு வந்து கறியொடு பெயரும்”¹

என்னும் அடிகள் உணர்த்தும். இங்ஙனமே அராபியரும் தமிழருடன் வணிகத் தொடர்புகொண்டிருந்தனர் என்பதனை,

“ஈழமிய நாவாய் பெருநீர் ஓச்சுநர்
நனந்தலை தேஎத்து நன்கலன் உயம்மாநர்

1. அகநானூறு, பாடல். 149, வரி. 9—10.

புணர்ந்ததுடன் கொணர்ந்த புரவியாடனைத்தும்”¹ என்னும் அடிகளால் மாங்குடி மருதனார் என்னும் சங்கப் புலவர் உணர்த்துகின்றார்.

“கி.மு. 3000 முதல் கடல்கடந்த நாடுகளுடன் தமிழகம் வாணிகம் செய்தது என மார்க்கோப்போலோ எழுதுகிறார். கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் சீனத்தை ஆண்ட ஹான் ஆட்சிக் காலந்தொட்டே தமிழகத்திற்கும் சீனத்திற்கும் பெருங்கடல் வணிகம் நடந்து வந்ததென்ப பாங்கு (Pankou) என்ற சீன எழுந்தராளர் கூறுகிறார். கிறித்துக் காலத்திற்கு நெடுங்கால முன்பிருந்தே பாண்டிய நாட்டுக் கலங்கள், மேற்கில் பாரசீக வளைகுடாவிற்கும் கிழக்கில் சீனத்திற்கும் சென்று வாணிபம் செய்தன. இந்தோனீசியத் தீவுகளில் உள்ள வணிகர் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்த பொருட்களைச் சீனப்பொருள்கட்கு மாற்றாக வழங்கினர். மலேயாவிற்கும் தமிழகத்திற்கும் நெடுங்கடல் வணிகத் தொடர்பு இருந்ததற்குச் சான்றாக, அந்நாட்டில் தமிழ்ச்சொற்கள் பல வழக்கில் உள்ளன. கப்பல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லாலேயே அந்நாட்டில் கலங்களைக் குறிக்கின்றனர்”² என்பர் வரலாற்றுப் பேராசிரியர்.

கீழ்த்திசை நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாடு மிகப் பழங் காலத்திலேயே பரவியிருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகின்றது. சாவகம், சுமத்திரா போன்ற நாடுகளில் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே தமிழ் மக்கள் குடியேறியிருக்க வேண்டும் என்று கெல்டோன் போன்ற அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அந்நாடுகளோடும் தமிழர் கப்பல் வணிகம் புரிந்துள்ளனர். அவ்வாணிபம் நீண்ட நாள் நடைபெற்றது என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

1. பத்திப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, வரி. 321--323.
2. சொக்கப்பர். தி. வை. M.A, 'சங்ககாலப் பாண்டியர்கள், கட்டுரை, கலைக்கதிர், மாத இதழ், ஜூலை 1952, பக். 19.

இன்றும் சுமத்திராவில் வாழ்ந்து வரும் 'காரோ பட்டாக்' என்ற வகுப்பாரின் உட்பிரிவினரான, சிம்பிரிங் என்பார் தம்மைச் 'சோனியர்': 'சேரர்', 'பாண்டியர்', 'கலிங்கர்' என்று வகுத்திருக்கின்றனர். சாவகத்தில் அமைந்துள்ள 'பிரம்பானுன்' என்னும் கோயில், சைவ சித்தாந்தத் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்குவதென்பர்.

இந்தோனீசிய மொழியில் பல தமிழ்ச் சொற்கள் அமைந்து வழங்கப்பெற்று வருகின்றன. அவற்றுள் சில: அம்மா, அக்கா, தம்பி, மாமா போன்ற உறவு முறைப் பெயர்களும், சுக்க, இஞ்சி, கஞ்சி, கொத்துமல்லி, குதிரை, கூடை, பெட்டி, பீட்டு முதலிய பெயர்ச் சொற்களும், கபல் (கப்பல்) என்னும் பெயரும் ஆகும் என்று சில சொற்களைத் தனிநாயக அடிகளார் குறித்துக் காட்டுகின்றார்.¹

மலேயாவைக் கடந்து கம்போடியா, வியட்நாம் ஆகிய இடங்கட்குச் சென்றால் தமிழின் சிறப்பை நன்கு உணரலாம் என்பர் பயணநூலாசிரியர்கள். கம்போடியாவில் அம் கோர்வாட் என்னும் நகரத்துக் கட்டடங்களின் சுவர்களில் மகாபாரதம், இராமாயணம் முதலிய வரலாற்றுச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. அந்நாட்டு கிமீர் என்னும் இனத்தாரின் மன்னர்கள் 'வர்மன்' என்னும் இறுதி கொண்ட பெயரினர். அம்மன்னரது அரண்மனையில் முடி சூட்டுவிழாவில்போது நடைபெற்ற நடனக்கலை, தமிழ்க் கூத்துக் கலையுடன் ஒப்புடையது.

வியட்னாமின் பல ஊர்களில் சிவலிங்கம் அமைந்த திருக்கோயில்கள் பல உண்டு.

தாய்லாந்து அரண்மனையில் மன்னரின் முடிசூட்டுவிழா வின்போது, 'ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை' என்னும் திருவெம்பாவை முதலிய தமிழிசைப்

1. 'தமிழ்த் தூது' 1962, பக். 117.

பாக்கள் பாடப் பெற்று வந்தள்ளன. அந்நாட்டில் இன்றும் பிராமணர்கள் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை விழாக் கொண்டாடி வருகின்றனர். தாய்லாந்து மொழியிலுள்ள இராமாயணம் கம்பராமாயணத்தைத் தழுவி யதாகலாம் என்பது அறிஞர்கள் துணிபு.

தமிழகத்திற்குத் தென்கீழ்த்திசை நாடுகளில் தமிழும், தமிழ்ப்பண்பும் பரவியமை போன்றே, வடமேற்குத் திசை நாடுகளிலும் பரவியிருக்க இடமுண்டு எனலாம். ஆப்கானிஸ்தானத்தில் திராவிட மொழி போன்ற தொரு மொழி பேசும் ஓர் இனத்தார் காணப்படுகின்றனர். பாபில்தானத்தில் கிணறு தோண்டும் குலத்தினர் 'ஓட்டர்' என்னும் பெயரிலேயே வழங்கப் பெற்று வருகின்றனர். அவர்களும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினராயிருக்கலாகும்.

இங்ஙனம் பழங்காலத்தில் பல நாடுகளோடும் தமிழர் கொண்டிருந்த தொடர்பினாலும், தமிழர் குடியேற்றத்தினாலும், தமிழும் தமிழ்ப் பண்பும் யாண்டும் பரவி விளங்கலாயின. உலகில் பல நாடுகளிலும் தமிழ் நலம் சிறந்து விளங்கிய பான்மையினை உன்னடக்கித்தானே என்னவோ, "ஞால மலிந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழ்" எனப் புகன்றார் சேக்கிழார் பெருமான்.

இயற்கை நலம் :

தரணியில் தொன்மைமிக்க தமிழ் மொழி, ஒரு படைப்புக் காலத்துச் சீர்மையதாம். தோன்றிய நாள் தொட்டு இன்றுகாறும் தோய்வினாது வழங்கி வரும் இத் தொன்மொழி, ஓர் இயற்கை மொழியுமாம். எனவேதான், தோன்றியது முதல் இன்று காறும் நின்று வழங்கி வருகின்றது. இயற்கைத் திறவில்லையெனில் வழக்கினின்று இறந்தொழிந்திருத்தல் உறுதியாம்.

தமிழ் ஓர் இயற்கை மொழி எனல் எங்ஙனம் பொருந்துவதாகும் எனச் சிலர் ஐயுறுதல் இயல்பே. தமிழின் பிறப்பு,

‘ஓம்’ என்னும் இயற்கை ஓசையினின்றேயாம். அஃதாவது, மக்கள் ஓசையை உண்டாக்காத காலத்தே கடலினின்றும், மலையினின்றும் ‘ஓம்’, ‘ஓம்’ என்னும் இயற்கை ஓசை ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. கடலின் அலையோசையும், மலையின் வளியோசையும் ‘ஓம்’ என்னும் ஓசை வடிவமாம். அவ்வோசை வடிவைக் கேட்டுணர்ந்த ஆதி மக்கள், ‘ஓம்’ என்றும், ‘ஆம்’ என்றும் ஓசை எழுப்பத் தலைப்பட்டனராகலாம். ‘ஓம்’ என்னும் இயற்கை ஓசை வடிவை உணர்ந்தவர்களும், அவ்வோசையினடியாகப் பேசத் தொடங்கி மொழியைப் படைத்தவர்களும் தமிழர்களேயன்றி, வேறொருவருமல்லர். இது தமிழ்க்கும் தமிழர்க்கும் உரிய தனிச் சிறப்பாகும்.

தமிழ் ஓர் இயற்கை மொழி என்பதனை, ‘அகர முதல எழுத்தெல்லாம்’ என்னும் வள்ளுவர் வாய் மொழி உய்த்துணர்ச் செய்வதாம். ‘அ’ வெண்ணும் முதலெழுத்து இயற்கையின் வடிவம். பிறந்த குழந்தையின் வாயிதழ்கள் விரிந்த அளவில் பிறப்பது அவ்வடிவம். அம் முதல் வடிவத்தை முதலாகக் கொண்ட எழுத்துக்களெல்லாம், அம்முதல் வடிவத்திறனுடையனவாம். எனவே, அம் மொழி இயற்கை மொழி என்பது இனிதிற்புலனாவதாகும்.

இயற்கையில் பிறக்கும் ஓசை ‘ஓம்’ என்னும் வடிவ முடையதாயிற்றே, குழந்தையினிடத்தே பிறக்கும் ‘அ’ என்னும் ஓசை வேறுபடுகின்றதே எனலாம். ‘அ’ என்னும் முதல் வடிவம், ‘ஓம்’ என்னும் ஒலி வடிவத்தின் மூலவடிவமாம். குழந்தையின் வாயில் பிறக்கும் ஓசையும் ‘ஓம்’ என்னும் ஒலி வடிவமாயும். யாங்ஙனமெனில், இதழ் விரித்து ‘அ’ என ஒலியெழுப்பிய குழந்தை அந்நிலையிலேயே இருந்து விடுவதன்று. இதழ் விரித்து ‘அ’ கர ஒலியெழுப்பிய அக்குழந்தை, பின்னர் விரித்த இதழைக் குவித்து ‘உ’ கர ஒலியெழுப்புகின்றது. அதன் பின் குவித்த இதழ்களை இணைத்து ‘ம்’ என்ற ஒலியெழுப்பி அமைதி கொள்கின்றது. அந்த ‘அ’, ‘உ’, ‘ம்’ என்னும் மூன்று ஒலிகளும் இணைந்தே

‘ஓம்’ என்னும் ஒலி வடிவமாகின்றது. பிறந்த குழந்தை எழுப்பும் ஓசையும் ‘ஓம்’ என்னும் இயற்கையாலிவடிவேயாம். இத்தகைய இயற்கை நலம் தமிழ் மொழிக்கேயன்றி உலகில் வேறெங்குமொழிக்கு மின்று.

சேக்கிழார் பெருமாள் ‘தெய்வத் தமிழ்’ எனக் குறித்ததை மேலே கூறப்பட்டது. ஆதியில் தமிழர் இயற்கைபடியே இறையெனப் போற்றினர். இயற்கை வளப்படியே ‘முருகு’ எனக் குறித்துப் போற்றியும் வந்தனர். முருகு என்பது இயற்கைத் திறமுடையனவாய் இளமை, மணம், அழகு, தெய்வத்தன்மை முதலிய பொருள் குறிப்பனவாய் இப்பொருள் முறைக்கேற்பவே பின்னர் முருகு எனக் குறிக்கப் பெறும் முருகன் தமிழ்க் கடவுளானான். முருகன் தமிழ் வடிவாய், தமிழ்க்கடவுளாய் ஆனதிலேயே தமிழால் வைதார்க்கும் தண்ணருள் புரியுந் தகையன் என்பர். முருகு என்னும் பெயர் குறிக்கும் அப் பொருட்பான்மை நான் கிணையும் தமிழும் கொண்டதாம். முருகத் தெய்வமும் தமிழும் வேறுவேறு இல்லாப் பான்மையால், முருகனைக் குறிக்குங்கால் ‘தமிழ்த்தெய்வம்’ எனவும், தமிழைக் குறிக்குங்கால் ‘தெய்வத் தமிழ்’ எனவும் சான்றோர் குறிக்கலாயினர்.

இயற்கை நலமும், இயற்கைநலமும் பெற்ற திறத்தினால் தோன்றிய நாள் தொட்டு இறவாமொழியாக, இளமை நலங்குன்ற மொழியாகத் தமிழ் இயங்கிவருகின்றது.

உலகில் தோன்றிய பிற மொழிகளில் இலக்கிய வளம் பெற்ற சீரிய மொழிகளும், இயற்கை நலமின்மையால் இறந்தொழிந்தன. இன்றைய ஆங்கிலத்துக்கும் சுமார் நூறாண்டுக்கு முற்பட்ட ஆங்கிலத்துக்கும் பெருத்த வேறுபாடுண்டு. இன்றைய ஆங்கிலம் பயில்வாரால் அன்றைய ஆங்கிலத்தைப் பயில வியலாத நிலையுள்ளது. இத்தகைய நிலையெல்லாம் தமிழுக்கு இல்லாதிருத்தற்குக் காரணம் இயற்கை நலமே. ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தோன்றிய தொல்காப்பியத் தமிழை அன்றுபோலவே இன்றும்

பயில்கின்றோம். இதனை நினைந்து தமிழர் பெருமையும் மகிழ்வும் கொள்ளத்தகும்.

“எகிப்தியர்கள் (Egypt) மொழி, பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தோன்றியது. நாகரிகமான மொழி என்று அவர்கள் வழங்கிய மொழி மறைந்துபோய் விட்டது. ஈப்டு, லத்தீன் என்ற ரோமர்கள் மொழியும், அராபியர்களின் அராபிய மொழியும், ஆரியர்களின் சமஸ்கிருதமும் இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கின்றன? இன்னும் மெக்ஸிகோ (Mexico) மொழி இருந்த இடம் தெரியவில்லை. இலக்கியங்கள் வளர்த்த இம்மொழிகளே இருந்த இடம் தெரியாமல் போயின. ஆனால், இன்னும் தமிழ் தனித்தியங்குகின்றது.

தமிழினிடம் ஓர் இயற்கை சக்தி இருக்கின்றது. தமிழுக்கு அருட்டுணையிருக்கிற வரையிலே தமிழை எவராலும் அழிக்க முடியாது. தமிழ்த்தாய் நம்மைக் காக்கிறாள். தமிழ்த்தாய் பிறருக்கு மயங்காள். நம்மைப் பாதுகாக்க முனைந்து நிற்பது தமிழ்!” எனத் தெளிவுறுத்துவார் மறைமலையடிகளார் ஈண்டு,

“பல்லுயிரும் பலஉலகும்
படைத்தளித்துத் துடைக்கினும் ஓர்
எல்லையறு பரம் பொருள்
முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும்
கவின் மலையாளமும் துளுவும்
உன்உகரத் துதித்தெழுந்தே
ஒன்றுபல ஆயிடினும்,
ஆரியம் போல் உலகவழக்கு
அழிந்தொழிந்து சிதையாஉன்
சீரிளமைத் திறம் வியந்து
செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே!”¹

1. ‘தமிழின் தனிச் சிறப்பு’, மார்ச்சு 1951, பக்கம். 20—21.
2. சுந்தரம் பிள்ளை, பேராசிரியர், ‘மேனான் மனீயம்’

என்ற தத்துவப் பேராசிரியரின்தமிழ் வாழ்த்தும் கருத்த்தக்கது.

புகழ் நலம்:

‘தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்’ என்பார் புரட்சிக் கவி பாரதிதாசனார். அமுது தன்னைபுண்டாரை வாழவைக்குந் தகைமையது. அவ்வாறே தமிழும், தன்னைக் கொண்டாரை வாழவைக்கும் வெற்றியது. தமிழால் வளம்பெற்ற மொழிகள் பல. தமிழ், தன் வளத்தால் பிற மொழிகளை வளப்படுத்தி வாழச் செய்தது. தமிழால் பிற மொழிகள் வளமுற்றுப் புகழ்பெற்றன.

அங்ஙனமே தமிழால் புகழ் பெற்றோர் பலர். தமிழ் வாழத் தலைகொடுத்த மன்னனும், தமிழுக்குக் கவரி வீசிய மன்னனும், தமிழைத் துறவாது தறவுபூண்ட இளவரசும் தமிழால் புகழ் பெற்ற வரலாறுகளைக் காண்கின்றோம். இன்றும் சட்டம் பயின்று பட்டம் பெற்றோர் தமிழால் புகழ் பெற்று விளங்கக் காண்கிறோம்.

இங்ஙனம் தொன்மை நலத்தாலும், உலக நாடுகளில் பரவித் திகழ்ந்த பாங்காலும், இயற்கை நலத்தாலும், புகழ் ஊட்டுந் திறத்தாலும் தலை சிறந்து விளங்கும் தமிழின் வடிவங்கள் பற்றிய சீர்மையினை, அடுத்து வரும் உரைகளால் அறியலாகும்.

2. எழுத்து வடிவம்

ஓலியானது, தனது அதிர்ச்சித் தொகுதியால் வடிவங்களை உண்டாக்கும் பாண்மையது. நாம் ஒலிக்கும் ஒவ்வொருவொலியும் வெவ்வேறு உருவுடைய காற்றலைகள் வாயிலாக மணல் முதலியவற்றில் தாக்குறுங்கால் வெவ்வேறு வடிவுகள் உண்டாகின்றன என்று அறிவியல் நூலார் அறிந்த. — 2